

MRSA – igen – igen

Så oprulles skræks scenariet igen også for Dansk Veterinærtidsskrifts læsere. Antibiotikaresistens får i lederen i DVT 07 igen læserne til at spærre øjnene op, for de fleste ved sikkert godt, at løsningen på dette alvorlige problem er fundet og omtalt bl.a. af undertegnede i Dyr lægeforeningens diskussions fora og ”sociale medier”. Ja selv her i DVT har der været publiceret en omtale af den DANSKE forskning i de såkaldte non-antibiotika, ledet af overlæge Jette E. Kristiansen, der har gjort den banebrydende opdagelse, at visse phenothiaziner, der hidtil har været anvendt som psykofarmaka, (og af os dyrlæger i form af Plegicil – acepromazin) har en i denne forbindelse gunstig ”bivirkning”, at de kan reversere antibiotikaresistens, så de i forbindelse med de gængse antibiotika kan helbrede sygdomme forårsaget af antibiotikaresistente mikroorganismer – sygdomme, der ellers ville være uhelbredelige og i mange tilfælde medføre døden, som det netop er sket med nogle patienter her i Danmark. Der er udtaget patent på en enantiomer (JEK47) af racematen af lægemidlet Thioridazin, hvor man har reduceret virkningen på hjernen og på hjertet, (QT forlængelsen er minimeret) men i JEK47 er den reverserende evne på resistensen bibeholdt. Dvs. den giftige virkning på hjertet er minimeret/fjernet i de lave doser der er nødvendige for at udnytte stoffets evne til reversering og til at give en brugbar synergi med de lægemidler, som MRSA bakterien er resistent overfor. Kombinationen er endda i stand til at reducere forbruget af antibiotika i det enkelte syge dyr/menneske.

Der dør årligt i EU 25.000 patienter af sådanne sygdomme. Disse dødsfald er unødige, hvis man ellers ville anvende denne løsning. Virkningen er indiskutabel, veldokumenteret og velbeskrevet i både indenlandsk og international litteratur tilgængelig for alle, der har pisket skræks scenariet op.

Hvorfor anvendes det så ikke?

Ja det hævdes, at det ikke er lovligt at anvende Thioridazin til denne indikation, da det ikke er godkendt som et lægemiddel beregnet hertil. Denne påstand kan imidlertid imødegås, da man i de enkelte tilfælde af livstruende infektioner kan ansøge lægemiddelnævnet om dispensation til at importere midlet og anvende det ”off label” som ”helper compound” i tilfælde af, at der til sådanne livstruende sygdomme ikke findes et andet alternativ. Thioridazin, som indeholder 50 % JEK 47 kan købes på et internationalt apotek f.eks. Roemmers Laboratories, Argentina eller North West Pharmacy, Canada.

Her er f.eks. prisen følgende: Thioridazine (Generic Alternative) 100mg 100 tabletter \$ 49.99. Dvs. en behandling med 200 mg Thioridazin af en måneds varighed ville nu til dags kunne klares ved at betale 30 US Dollar eller ret præcis 160 DKR!

Det vil således være Sundhedsstyrelsens afgørelse, om disse 26.000 patienter har en mulighed for at få en virksom behandling og blive raske for ikke at nævne alle de dyr, der vil kunne hjælpes.

At eksperter i antibiotikaresistens ikke nævner denne løsning i nogle af de efterhånden utallige interviews, de har givet i diverse medier i den seneste tid, er mig ganske uforståelig, for de handler

mod bedre vidende, Det har blandt andre jeg sørget for at de har fået. Hvem sagde brødnid, misundelse? At heller ikke lederen i DVT omtaler den er mig endnu mere uforståelig.

Jeg håber, når Dyr lægeforeningens formand skal optræde på Landsmødet på Bornholm, at han så har mod og mandshjerte til at fortælle omverdenen om denne danske forskning og løsning på det akutte, men vedvarende problem med antibiotikaresistens. Det vil højne vor stands omdømme – også blandt medicinere - at oplysningen kommer fra en dansk dyrlæge.

Søren Nielsen, dyrlæge, Tåsinge